392R3887

N:o L 391/36 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* 31.12.92

KOMISSION ASETUS (ETY) N:o 3887/92,

annettu 23 päivänä joulukuuta 1992,

tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä (jäljempänä 'yhdennetty järjestelmä') 27 päivänä marraskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92(1) ja erityisesti sen 12 artiklan,

sekä katsoo, että

yhdennetyn järjestelmän tarkoituksena on ensi sijassa mahdollistaa yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen tehokas täytäntöönpano ja erityisesti ratkaista uudistuksen yhteydessä perustettuihin useisiin pinta-alaperusteisiin tukijärjestelmiin liittyvät hallinnolliset ongelmat; tämän vuoksi olisi tehtävä tiettyjä viljelylohkon ja rehualan käsitteitä koskevia tarkennuksia,

maatila on edellä mainittujen tukijärjestelmien hallinnon viiteyksikkö; jotta vältettäisiin maataloustuotantoa koskevan uudistuksen tasapainottavien tekijöiden kiertäminen olemassa olevien tilojen keinotekoisella hajottamisella tai tilojen muodostamisella, olisi säädettävä jäsenvaltioiden velvollisuudesta toteuttaa tätä koskevat tarvittavat toimenpiteet ottaen huomioon erityisesti maatilan käsitettä koskeva tuomioistuimen oikeuskäytäntö sekä oikeuden väärinkäytön kieltämistä koskeva yleinen periaate

ottaen huomioon olemassa oleva tunnistejärjestelmä jäsenvaltioille olisi annettava lupa perustaa omat järjestelmänsä pinta-alojen tunnistamiseksi muiden yksikköjen kuin peltolohkojen avulla; tähän mahdollisuuteen olisi kuitenkin liitettävä tiettyjä velvollisuuksia tehdyn tunnistuksen luotettavuuden turvaamiseksi,

olisi tarkennettava sekä pinta-alatukihakemuksen pakollinen sisältö että edellytykset, joiden mukaisesti sitä voidaan muuttaa sen jättämisen määräajan jälkeen; olisi myös säädettävä, että pellonpoisto-ilmoitus ja muita tuotteita kuin elintarvikkeita koskeva ilmoitus on jätettävä pinta-alatukihakemuksen kanssa; tuottajat, jotka hakevat ainoastaan muuta kuin pinta-alaperusteista tukea, olisi vapautettava vaatimuksesta jättää edellä mainittu hakemus, ja olisi myös selvennettävä lammas- ja vuohialan tuottajien hallinnollista kohtelua; tehokas valvonta edellyttää lisäksi, että kukin jäsenvaltio määrittää hakemuksessa ilmoitettavan viljelylohkon vähimmäiskoon,

tuottajien työn yksinkertaistamiseksi on suotavaa säätää mahdollisuudesta jättää tietyissä tapauksissa pinta-alatukihakemus yhdessä eläintukihakemuksen kanssa, jos se ei heikennä valvontamahdollisuuksia,

olisi myös määriteltävä eläintukihakemusten yleiset osat ottaen huomioon asianomaisten palkkiojärjestelmien hallinnon tarpeet,

yhteisön tukia koskevien säännösten noudattamista on valvottava tehokkaasti; tämän vuoksi on syytä määrittää yksityiskohtaisesti hallinnollisia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia koskevat perusteet ja yksityiskohtaiset tekniset säännöt sekä eläin- että pinta-alatukien osalta; ottaen huomioon paikalla tehdyistä tarkastuksista saadut kokemukset on aiheellista liittää valvonnan vähimmäisasteisiin riskinarviointi ja tarkentaa huomioon otettavat tekijät; valvonnan vuoksi on tarpeen säätää tasaushyvityksen pitoajasta,

olisi vahvistettava edellytykset kaukohavainnoinnin käyttämiselle paikalla tehtävien tarkastusten välineenä ja säädettävä, että jos esiintyy epäilyksiä, on vaadittava fyysisiä tarkastuksia; jotta kannustettaisiin jäsenvaltioita kehittämään kaukohavaintotekniikkaa ja sen käytännön soveltamista valvonnassa, on suositeltavaa säätää yhteisön osallistumisesta kuvatulkinnan kustannuksiin ja vahvistaa sitä koskevat edellytykset; tämä taloudellinen osallistuminen ei vaikuta asetuksen (ETY) N:o 3508/92 10 artiklassa säädettyyn yhteisrahoitukseen,

saadun kokemuksen perusteella ja ottaen huomioon suhteellisuusperiaate sekä ylivoimaisiin esteisiin ja luonnonolosuhteisiin liittyvät erityisongelmat olisi annettava säännöksiä epäsäännönmukaisuuksien ja petosten estämiseksi ja rankaisemiseksi tehokkaasti; tässä tarkoituksessa ottaen huomioon erityisesti toisaalta pinta-alaa ja toisaalta eläimiä koskevien järjestelmien erityispiirteet, olisi säädettävä epäsäännönmukaisuuksien vakavuuden mukaan porrastetuista seuraamuksista, joiden viimeinen aste on järjestelmän ulkopuolelle jättäminen kyseisenä vuonna ja sitä seuraavaksi vuodeksi,

on syytä säätää, että tuen saajan on palautettava aiheettomasti maksettu määrä korkoineen; palautetut määrät ja perityt korot on hyvitettävä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastolle (EMOTR) yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston

(1) EYVL N:o L 355, 5.12.1992, s. 1

asetuksen (ETY) N:o 729/70(1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2048/88(2), 8 artiklan 2 kohdassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti,

pienten määrien hallinto on omiaan kuormittamaan tarpeettomasti toimivaltaisten hallintoelimien työtä; jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille olisi varattava oikeus jättää maksamatta tiettyä vähimmäismäärää pienemmät tuet ja olla vaatimatta aiheettomasti maksettujen määrien palauttamista, kun kyseiset summat ovat hyvin pieniä,

olisi luotava hallinnollinen kehys asetuksen (ETY) N:o 3508/92 10 artiklassa säädetylle yhteisrahoitukselle ja vahvistettava erityisesti menettelysäännöt, jotka koskevat ennakkojen maksamista, jäsenvaltioiden ilmoittamien kustannusten lopullisesta kattamista ja niihin oikeutettujen jäsenvaltioiden käyttämättä jättämien määrien uudelleen jakamista,

yhdennettyä järjestelmää sovelletaan kokonaisuudessaan vasta viimeistään 1 päivästä tammikuuta 1996; sen vuoksi on välttämätöntä velvoittaa jäsenvaltiot välttämään tällä välin kaikkia hallinnon ja valvonnan puutteita toteuttamalla kansallisesti tähän tarkoitukseen tarvittavat toimenpiteet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (ETY) N:o 729/70 8 artiklan 1 kohdan velvollisuuksien noudattamista; jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle säännöllisesti yhdennetyn järjestelmän täytäntöön panemiseksi toteutetut toimenpiteet ja saavutetut tulokset,

ottaen huomioon tämän asetuksen voimaantuloajan, on tarkoituksenmukaista olla soveltamatta yhdennettyä järjestelmää vuonna 1993 uuhi- ja vuohipalkkioihin sekä tasaushyvitykseen, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat rahaston komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tässä asetuksessa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt asetuksessa (ETY) N:o 3508/92 säädetyn yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän (jäljempänä 'yhdennetty järjestelmä') soveltamisesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta alakohtaisissa sääntelyissä annettujen erityissäännösten soveltamista.

2 artikla

1 Tämän asetuksen soveltamiseksi:

a) lohkoa, jolla kasvaa sekä puita että asetuksen (ETY) N:o 3508/92 1 artiklassa säädetty kasvusto, pidetään viljelylohkona, jos tarkoitettua kasvustoa voidaan viljellä vastaavilla edellytyksillä kuin saman alueen puuttomia lohkoja;

b) kun rehualoja käytetään yhteisesti, toimivaltaiset viranomaiset jakavat ne asianomaisten tuottajien kesken suhteessa alaan, joka on tuottajien käytössä tai johon tuottajilla on käyttöoikeus;

c) rehualan on oltava käytettävissä eläinten kasvatukseen vähintään seitsemän kuukautta alkaen jäsenvaltion määrittämästä päivästä 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta välisenä aikana.

2 Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen välttämiseksi, että olemassa olevien tilojen muuttaminen tai uusien tilojen muodostaminen 30 päivän kesäkuuta 1992 jälkeen johtaa asetuksen (ETY) N:o 3508/92 1 artiklassa tarkoitetuissa järjestelmissä säädettyjä palkkioetuuden rajoituksia ja pellonpoistoon liittyviä olosuhteita koskevien säännösten kiertämiseen.

3 Yhdennetyn järjestelmän soveltamiseksi silloin, kun rehuala sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa kuin sitä käyttävän tuottajan tilakeskus, tätä alaa pidetään tuottajan pyynnöstä osana mainitun tuottajan viljelmää jos:

— se sijaitsee tämän viljelmän välittömässä läheisyydessä ja

— merkittävä osa mainitun tuottajan käytössä olevasta maatalousmaasta on samassa jäsenvaltiossa kuin tämän tilakeskus.

4 Tukea ei myönnetä, jos sen määrä tukihakemusta kohden on enintään 50 ecua.

II OSASTO

TUNNISTUS

3 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 3508/92 4 artiklassa säädetty tunnistejärjestelmä koskee viljelylohkoja. Jäsenvaltiot voivat säätää muun yksikön kuin viljelylohkon, esimerkiksi maarekisteripalstan tai viljelysaarekkeen, käyttämisestä. Tällöin jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet viljelylohkojen luotettavan tunnistuksen turvaamiseksi erityisesti vaatimalla, että pinta-alatukihakemuksiin liitetään toimivaltaisten viranomaisten määrittelemiä tietoja tai

(1) EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 13
(2) EYVL N:o L 185, 15.7.1988, s. 1

asiakirjoja, jotka mahdollistavat kunkin viljelylohkon paikallistamisen ja mittaamisen.

III OSASTO

TUKIHAKEMUKSET

4 artikla

1 Rajoittamatta alakohtaisissa sääntelyissä vahvistettuja vaatimuksia, pinta-alatukihakemuksissa on oltava kaikki tarvittavat tiedot ja erityisesti:

— tuottajan tunnistetiedot,

— tiedot, joiden on mahdollistettava kaikkien tilan viljelylohkojen, niiden pinta-alan, sijainnin ja käytön tunnistus sekä tarvittaessa tieto siitä, onko kyse kastellusta lohkosta, ja tieto kyseisestä tukijärjestelmästä,

— tuottajan ilmoitus siitä, että tämä on saanut tietoonsa kyseisten tukien myöntämistä koskevat edellytykset.

'Käytöllä' tarkoitetaan viljelytapaa tai kasvuston lajia tai kasvuston puuttumista.

Jäsenvaltio voi vaatia, että käytöt, jotka eivät kuulu yhdennettyyn järjestelmään, on ilmoitettava pinta-alatukihakemuksen osastossa "muut käytöt".

2 a) pinta-alatukihakemusta voidaan muuttaa sen jättämisen määräajan jälkeen ainoastaan:

— jos toimivaltainen viranomainen havaitsee ilmeisen virheen,

— viljelylohkojen osalta asianmukaisesti perustelluissa erityistapauksissa (kuolema, avioliitto, osto tai myynti, vuokrasopimuksen tekeminen). Jäsenvaltioiden on määritettävä näihin liittyvät edellytykset. Lohkoa ei kuitenkaan voida lisätä tuotannosta poistetuiksi pelloikesi tai rehualoiksi ilmoitettuihin lohkoihin muutoin kuin kyseisten säännösten mukaisesti perustelluissa, jos nämä lohkot on jo ilmoitettu tuotannosta poistetuiksi pelloiksi tai rehualoiksi toisen tuottajan tekemässä tukihakemuksessa, joka on tämän johdosta korjattu,

— muissa alakohtaisissa sääntelyissä säädetyissä tapauksissa.

b) käytön tai asianomaisen tukijärjestelmän osalta muutokset voidaan tehdä kaikissa tapauksissa. Lohkoa ei kuitenkaan voida lisätä tuotannosta poistetuiksi pelloiksi ilmoitettuihin lohkoihin.

c) Jos lohkoa käytetään muuhun kuin yhdennetyssä järjestelmässä tarkoitettuun viljelyyn, jonka tuottaja päättää korvata yhdennetyssä järjestelmässä tarkoitetulla viljelyllä silloin, kun muutokset voidaan tehdä, pinta-alatukihakemus voidaan jättää tämän ajan kuluessa.

3 Jos pinta-alatukihakemus koskee ainoastaan monivuotisia niittyjä, jäsenvaltio voi säätää sen jättämisestä samanaikaisesti kyseisen tuottajan eläintukihakemuksen kanssa, joka on jätetty kyseisessä jäsenvaltion muiden pinta-alatukihakemusten jättöpäivän jälkeen ja viimeistään 1 päivänä heinäkuuta.

4 Muita tuotteita kuin elintarvikkeita koskevassa tuotantojärjestelmässä säädetty pellonpoistoilmoitus ja viljelyilmoitus on jätettävä pinta-alatukea koskevan hakemuksen kanssa tai osana sitä. Vuodeksi 1993 jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa aikaisemman määräajan näiden hakemusten jättämiselle.

5 Pinta-alatukihakemuksen tekemistä koskevasta velvollisuudesta vapautetaan tuottajat, joiden hakemus koskee ainoastaan:

— sonneista myönnettävää erityispalkkiota ja/tai emolehmäpalkkiota, jotka on vapautettu eläintiheyttä koskevasta vaatimuksesta ja joiden hakemus ei koske näiden palkkioiden lisämäärää,

— kausiporrastuspalkkiota,

— uuhi- ja vuohipalkkiota.

6 Asetuksen (ETY) N:o 3493/90(1) 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun tuottajaryhmittymään kuuluvan sellaisen tuottajan pinta-alatukihakemuksessa, joka samana kalenterivuonna hakee uuhi- ja vuohipalkkion lisäksi muun yhteisön järjestelmän tukea, on ilmoitettava erityisesti kaikki kyseisen ryhmittymän käyttämät viljelylohkot. Tällöin rehuala on jaettava asianomaisten tuottajien kesken suhteessa näiden kyseisen vuoden 1 päivänä tammikuuta voimassa olevaan asetuksen (ETY) N:o 3013/89(2) 5 a artiklan mukaiseen tuottajakohtaiseen määrään.

7 Tehokkaan valvonnan vuoksi jäsenvaltion on määritettävä sellaisen maatalouslohkon vähimmäiskoko, jonka osalta hakemus voidaan tehdä. Tämä vähimmäiskoko ei kuitenkaan saa olla enemmän kuin 0,3 hehtaaria.

5 artikla

1 Rajoittamatta alakohtaisissa sääntelyissä tukihakemusten osalta vahvistettuja vaatimuksia, pinta-alatukihakemuksissa on oltava kaikki tarvittavat tiedot ja erityisesti:

— tuottajan tunnistetiedot,

— viittaus pinta-alatukitukihakemukseen, jos se on tehty, lukuun ottamatta 4 artiklan 5 kohdassa säädettyä tapausta,

— niiden eläinten määrä ja laji, joita tukihakemus koskee,

— tarvittaessa tuottajan sitoumus eläinten pysymisestä tilalla pitoaikana ja ilmoitus paikasta tai paikoista, joissa eläimet ovat tämän ajan sekä tarvittaessa kyseinen ajanjakso tai -jaksot ja nautojen osalta niiden tun-

(1) EYVL N:o L 337, 4.12.1990, s. 7
(2) EYVL N:o L 289, 7.10.1989, s. 1

nistenumero; jos kyseinen paikka vaihtuu tämän ajan kuluessa, tuottajan on ilmoitettava siitä ennakolta kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle,

— tarvittaessa kyseisiä eläimiä koskeva tuottajakohtainen enimmäismäärä,

— tarvittaessa ilmoitus maidon tuottajakohtaisesta viitemäärästä, joka on myönnetty kyseisenä kalenterivuonna alkavan 12 kuukauden pituisen lisämaksujärjestelmän soveltamisajanjakson alussa. Jos tämä määrä ei ole tiedossa hakemuksen jättöpäivänä, se annetaan toimivaltaiselle viranomaiselle tiedoksi niin pian kuin mahdollista;

— tuottajan ilmoitus siitä, että tämä on saanut tietoonsa kyseisten tukien myöntämistä koskevat edellytykset.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että tiettyjä näistä tiedoista ei tarvitse ilmoittaa tukihakemuksessa, jos kyseiset tiedot on jo toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle.

2 Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2328/91([1]) 19 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty tasaushyvitystä koskeva tukihakemus on jätettävä viimeistään jäsenvaltioiden myöhemmin vahvistamana päivänä tai aikana.

IV OSASTO

TARKASTUKSET

6 artikla

1 Hallinnolliset ja paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä siten, että varmistetaan tukien ja palkkioiden myöntämistä koskevien edellytysten noudattaminen.

2 Asetuksen (ETY) N:o 3508/92 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hallinnollinen valvonta muodostuu erityisesti ilmoitettuja lohkoja ja eläimiä koskevista ristiintarkastuksista, jotta vältettäisiin perusteeton tukien myöntäminen kahteen kertaan samana kalenterivuonna.

3 Paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava merkittävää otosta hakemuksista. Tämän otoksen on edustettava vähintään:

— 10 prosenttia eläintukihakemuksista tai osallistumisilmoituksista,

— 5 prosenttia pinta-alatukihakemuksista; tämä osuus vähennetään kuitenkin 3 prosenttiin niiden pinta-alatukihakemusten osalta, joita on enemmän kuin 700 000 jäsenvaltiota ja kalenterivuotta kohti.

Jos paikalla tehtävissä tarkastuksissa ilmenee merkittäviä epäsäännönmukaisuuksia yhdellä alueella tai osalla siitä, toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä lisätarkastuksia kyseisenä vuonna ja lisättävä seuraavana vuonna aikana tarkastettavien hakemusten määrää tämän alueen tai alueen osan osalta.

4 Toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä hakemukset, joita paikalla tehtävät tarkastukset koskevat, erityisesti riskinarvioinnin ja jätettyjen hakemusten edustavuuden perusteella. Riskinarvioinnissa on otettava huomioon:

— tukien määrät,

— lohkojen määrä ja hakemuksen kohteena oleva ala tai eläinten määrä,

— kehitys verrattuna edelliseen vuoteen,

— aikaisempien vuosien tarkastusten yhteydessä tehdyt havainnot,

— muut jäsenvaltioiden myöhemmin määrittelemät tekijät.

5 Paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä ennalta ilmoittamatta ja niiden on koskettava kaikkia yhden (tai useamman) hakemuksen kohteena olevia viljelylohkoja tai eläimiä. Ehdottoman välttämättömään määräaikaan rajoitettu ennakkovaroitus voidaan kuitenkin antaa, jos tämä määräaika ei yleisesti ole enemmän kuin 48 tuntia.

Vähintään 50 prosenttia eläimiä koskevista vähimmäistarkastuksista on tehtävä pitoaikana. Pitoajan ulkopuoliset tarkastukset sallitaan ainoastaan, jos neuvoston direktiivin 92/102/ETY([2]) 4 artiklassa säädetty rekisteri on käytettävissä.

6 Poiketen siitä, mitä edellisen kohdan toisessa alakohdassa säädetään, jos myönnetään neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68([3]) 4 a — 4 k artiklassa säädettyä palkkiojärjestelmää koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä annetun komission asetuksen mukainen erityispalkkio, joka maksetaan teurastuksen yhteydessä tai saatettaessa eläimet ensimmäisen kerran markkinoille teurastusta varten, kussakin paikalla tehtävässä tarkastuksessa on erityisesti:

— varmistettava tuottajan pitämän erityisen rekisterin perusteella, että kaikki paikalla tehtävään tarkastukseen mennessä jätetyissä hakemuksissa ilmoitetut eläimet on pidetty hallussa koko pitoajan

ja

— varmistettava, että kaikki tilan vanhemmat kuin 30 päivän ikäiset sonnit on asianmukaisesti tunnistettu ja merkitty erityiseen rekisteriin.

7 Viljelylohkot on määritettävä toimivaltaisen viranomaisen määrittelemillä aiheellisilla keinoilla, jotka takaavat mittaukselle vähintään vastaavan tarkkuuden, kuin kansallisissa säännöksissä vaaditaan virallisilta mittauksilta. Kyseisen viranomaisen on määritettävä myös poikkeama ottaen huomioon erityisesti mittaukseen käytetty tekniikka, käytettävissä olevien virallisten asiakirjojen tarkkuus, sijainti (esimerkiksi kaltevuus tai lohkojen muoto) ja seuraavan alakohdan säännökset.

([1]) EYVL N:o L 218, 6.8.1991, s. 1

([2]) EYVL N:o L 355, 5.12.1992, s. 32

([3]) EYVL N:o L 148, 28.6.1968, s. 24

Viljelylohkon kokonaispinta-ala voidaan ottaa huomioon, jos sitä käytetään kokonaisuudessaan jäsenvaltion tai kyseisen alueen tavanomaisten sääntöjen mukaisesti. Muutoin otetaan huomioon tosiasiallisesti käytössä oleva pinta-ala.

8 Viljelylohkojen kelpoisuus tarkastetaan aiheellisilla keinoilla. Tätä varten pyydetään tarvittaessa lisätodisteita.

9 Tuottajan on pidettävä kukin asetuksessa (ETY) N:o 2328/91 säädettyä tasaushyvitystä koskevassa hakemuksessa ilmoitettu eläin hallussaan vähintään kaksi vuotta hakemuksen jättöpäivää seuraavasta päivästä.

7 artikla

1 Jos jäsenvaltio päättää tarkastaa kaukohavaintojen avulla 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun otoksen tai osan siitä, sen on tehtävä:

— satelliittikuvien tai ilmavalokuvien kuvatulkinta kasvustojen tunnistamiseksi ja kaikkien tarkastettavien lohkojen pinta-alan mittaamiseksi,

— niiden hakemusten fyysinen tarkastus, joiden osalta kuvatulkinta ei salli ilmoituksen tarkkuuden toteamista toimivaltaisen viranomaisen edellyttämällä tavalla.

2 Yhteisö voi, tähän tarkoitukseen osoitettujen määrärahojen rajoissa, osallistua 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädettyjen toimenpiteiden rahoitukseen, jos ne suunnitellaan yhteistyössä komission kanssa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (ETY) N:o 3508/92 10 artiklassa säädetyn yhteisrahoituksen soveltamista. Käytettävissä olevat varat jaetaan liitteessä määrätyn jaon mukaisesti.

8 artikla

1 Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta hakemuksen jätön myöhästymisestä aiheutuu niiden hakemuksen kohteena olevien tukien määrien vähentäminen 1 prosentilla työpäivää kohti, joihin tuottajilla olisi ajoissa jätetyn hakemuksen mukaan oikeus. Jos hakemus myöhästyy enemmän kuin 20 päivää, se hylätään ja tukea ei myönnetä.

Tämä artiklan säännösten soveltamiseksi 'hakemuksella' tarkoitetaan pinta-alatukihakemusta, eläintukihakemusta, 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pinta-alatukihakemuksen muutosta ja komission asetuksen (ETY) N:o 2294/92[1] 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kylvöä koskevaa vahvistusta.

2 Muun kyseisen eläintukihakemuksen myöhästyminen tai tekemättä jättäminen ei aiheuta vähennyksiä tai 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen tukijärjestelmien ulkopuolelle jättämistä.

9 artikla

1 Jos todetaan, että tosiasiallisesti määritetty pinta-ala on suurempi kuin pinta-alatukihakemuksessa ilmoitettu pinta-ala, tuen määrän laskemisessa otetaan huomioon ilmoitettu pinta-ala.

2 Jos todetaan, että pinta-alatukikoskevassa hakemuksessa ilmoitettu pinta-ala on suurempi kuin määritetty pinta-ala, tuen määrä lasketaan tarkastuksessa tosiasiallisesti määritetyn pinta-alan perusteella. Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta, tosiasiallisesti määritetystä pinta-alasta vähennetään kuitenkin:

— todettu ylitys kaksinkertaisena, jos se on enemmän kuin 2 prosenttia tai 2 hehtaaria enintään 10 prosenttia määritetystä pinta-alasta,

— 30 prosenttia, jos todettu ylitys on enemmän kuin 10 prosenttia ja enintään 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta.

Jos todettu ylitys on enemmän kuin 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta, pinta-ala perusteista tukea ei myönnetä.

Kuitenkin, jos kysymyksessä on tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin johdosta tehty väärä ilmoitus:

— asianomainen tuottaja menettää oikeutensa kyseisen tukijärjestelmän etuihin kuluvana kalenterivuonna

ja

— jos väärä ilmoitus on tehty tahallisesti, tuottajalla ei ole oikeutta asetuksen (ETY) N:o 3508/92 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tukijärjestelmän etuihin seuraavana kalenterivuonna sellaisen pinta-alan osalta, joka on saman suuruinen kuin pinta-ala, jota koskeva tukihakemus on hylätty.

Edellä tarkoitettuja vähennyksiä ei sovelleta, jos tuottaja todistaa pinta-alan määrityksen perustuneen toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiin tietoihin.

Muiden tuotteiden kuin elintarvikkeiden valmistukseen käytettävien raaka-aineiden tuottamista varten kesannoituja lohkoja, joiden osalta tuottaja ei ole täyttänyt kaikkia velvollisuuksiaan, pidetään aloina, joita ei ole löydetty tämän artiklan soveltamiseksi tehdyn tarkastuksen yhteydessä.

Tässä artiklassa 'määritetyllä alalla' tarkoitetaan alaa, jonka osalta kaikkia säädettyjä edellytyksiä on noudatettu,

3 Edellä 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi otetaan huomioon ainoastaan ja erikseen ne rehualat, pellonpoistoalat ja eri peltokasvien viljelyalat, joihin sovelletaan eri tukien määrää.

[1] EYVL N:o L 221, 6.8.1992, s. 22

4 Tämän artiklan 1 ja 3 kohdan soveltamiseksi tuen laskemista varten määritettyjä aloja käytetään:

— pellonpoiston osalta peltokasvien tuottajien korvauksiin oikeutetun enimmäispinta-alan laskemiseksi,

— asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 g ja 4 h artiklassa tarkoitettujen palkkioita koskevien rajojen ja tasaushyvityksen laskemiseen.

Kuitenkin 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa peltokasvien tuottajien korvauksiin oikeutettu enimmäispinta-ala on laskettava tosiasiallisesti määritetyn pellonpoistoalan perusteella.

5 Jos todetaan, että kylvetty rapsi ei ole asetuksen (ETY) N:o 2294/92 3 artiklan säännösten mukaista, tukea ei myönnetä kyseiselle viljelylohkolle tai kyseisille lohkoille.

10 artikla

1 Jos sovelletaan tuottajakohtaista enimmäismäärää, tukihakemuksissa ilmoitettava eläinten määrä on rajoitettava kyseiselle tuottajalle vahvistetun enimmäismäärän suuruiseksi.

2 Jos todetaan, että tukihakemuksessa ilmoitettu eläinten määrä on suurempi kuin tarkastuksessa todettu eläinten määrä, tuen määrä on laskettava todettujen eläinten määrän perusteella. Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta ja 5 kohdan soveltamisen jälkeen tuen kertasummasta vähennetään kuitenkin:

a) enintään 20 eläintä koskevan tukihakemuksen osalta:

— todettua ylitystä vastaava osuus, jos kyseinen ylitys on enintään kaksi eläintä,

— todettua ylistystä vastaava osuus kaksinkertaisena, jos kyseinen ylitys on enemmän kuin kaksi ja enintään neljä eläintä,

Jos ylitys on enemmän kuin neljä eläintä, tukea ei myönnetä;

b) muissa tapauksissa:

— todettua ylitystä vastaava osuus, jos kyseinen ylitys on enintään 5 prosenttia,

— 20 prosenttia, jos todettu ylitys on enemmän kuin 5 prosenttia ja enintään 10 prosenttia,

— 40 prosenttia, jos todettu ylitys on enemmän kuin 10 prosenttia ja enintään 20 prosenttia,

Jos todettu ylitys on suurempi kuin 20 prosenttia, tukea ei myönnetä.

Edellä a alakohdassa tarkoitetut osuudet on laskettava hakemuksessa ilmoitetun määrän perusteella ja b alakohdassa tarkoitetut osuudet määritetyn määrän perusteella.

Kuitenkin, jos on kyse tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin vuoksi tehdystä väärästä ilmoituksesta:

— asianomainen tuottaja menettää oikeutensa kyseisen tukijärjestelmän etuihin kuluvana kalenterivuonna

ja

— jos ilmoitus on tehty tahallisesti väärin, tuottajalla ei ole oikeutta saman tukijärjestelmän etuihin seuraavana kalenterivuonna.

Jos tuottaja ei ole voinut noudattaa pitovelvollisuutta ylivoimaisen esteen vuoksi, tuottaja säilyttää oikeutensa palkkioon ylivoimaisen esteen tapahtumishetkellä tukeen oikeutettujen eläinten määrän osalta.

Palkkioita ei myönnetä hakemuksessa ilmoitettua suuremmalle eläinmäärälle.

Tämän kohdan soveltamiseksi otetaan huomioon erikseen eri palkkioon oikeutetut eläimet.

3 Jos 6 artiklan 6 kohdan mukaisessa paikalla tehtävässä tarkastuksessa todetaan, että tilan eläinmäärä, josta voidaan tehdä tukihakemus, ei vastaa erityiseen rekisteriin merkittyä eläinten määrää, kyseisenä kalenterivuonna tuottajalle myönnettävien erityispalkkioiden määrää vähennetään vastaavasti, ylivoimaista estettä lukuun ottamatta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta edellisen kohdan säännösten soveltamista.

Kuitenkin:

— jos paikalla tehtävässä tarkastuksessa todettu erotus on enintään 20 prosenttia tilan eläimistä ja jokaisen samana kalenterivuonna tehdyssä tarkastuksessa todetaan vähintään 3 prosentin ja kahden eläimen suuruinen erotus, palkkiota ei myönnetä kyseisen kalenterivuoden osalta,

— jos kyseisen tuottajan osalta havaitaan rekisterin pitoa koskevia tahallisia tai vakavasta laiminlyönnistä johtuvia epätarkkuuksia, tuottajalla ei ole oikeutta erityispalkkiota koskevan järjestelmän etuihin kyseisenä ja seuraavana kalenterivuonna.

4 Naudat otetaan huomioon ainoastaan, jos ne on tunnistettu tukihakemuksessa tai, jos sovelletaan 3 kohtaa, rekisterissä.

Palkkiota varten ilmoitettu emolehmä tai asetuksessa (ETY) N:o 2328/91 säädettyä tasaushyvitystä varten ilmoitettu sonni voidaan korvata emolehmällä tai naudalla, jos korvaaminen tapahtuu 20 päivän kuluessa tilalta lähtemisestä ja että korvaus merkitään erityiseen rekisteriin viimeistään kolmantena korvausta seuraavana päivänä.

5 Jos tuottaja ei voi karjaa koskevien luonnollisten olosuhteiden vuoksi noudattaa velvollisuuttaan pitää palkkiota varten ilmoitettuja eläimiä hallussaan pakollisen ajan, tuottaja säilyttää oikeutensa palkkioon niiden palkkioon oikeutettujen eläinten osalta, jotka on pidetty hallussa pakol-

lisen ajan, jos tuottaja ilmoittaa siitä kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle 10 työpäivän kuluessa siitä, kun eläinten vähennys on todettu.

11 artikla

1 Tässä asetuksessa säädettyjä seuraamuksia sovelletaan rajoittamatta kansallisesti säädettyjä lisäseuraamuksia.

2 Tiedot toimivaltaisen viranomaisen edellyttämällä tavalla ilmoitetuista ylivoimaisista esteistä ja niihin liittyvistä todisteista on toimitettava kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle 10 työpäivän kuluessa siitä, kun tuottaja voi ne toimittaa.

3 Ottaen huomioon yksittäistapauksia koskevat tosiasialliset olosuhteet toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä erityisesti seuraavat ylivoimaiset esteet:

a) tuottajan kuolema;

b) tuottajan pitkäaikainen ammattikyvyttömyys;

c) tuottajan johtaman maatilan maatalousmaan merkittävän osan pakkolunastus, jos tämä pakkolunastus ei ollut odotettavissa hakemuksen jättöpäivänä;

d) vakava luonnononnettomuus, jolla on vaikutusta merkittävään osaan tuottajan maatalousmaasta;

e) kasvatukseen tarkoitettujen rakennusten tuhoutuminen onnettomuudessa;

f) eläinkulkutauti, joka koskee tuottajan koko karjaa tai osaa siitä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tapaukset, jotka ne hyväksyvät ylivoimaiseksi esteeksi.

12 artikla

Jokainen tarkastuskäynti on merkittävä kertomukseen, jossa ilmoitetaan erityisesti käynnin syyt, läsnäolijat, tarkastettujen ja mitattujen lohkojen määrä, käytetyt mittausmenetelmät, paikalla todettu eläinten määrä ja tarvittaessa niiden tunnistenumero.

Tuottajalla tai hänen edustajallaan on oltava mahdollisuus allekirjoittaa kertomus ja vakuuttaa joko olleensa läsnä tarkastuksessa tai ilmoittaa myös tekemistään huomioista.

13 artikla

Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta, jos tarkastusta ei voida hakijasta johtuvista syistä tehdä paikalla, hakemus hylätään.

14 artikla

1 Asianomaisen tuottajan on palautettava aiheettomasti maksetut määrät, joihin lisätään maksamisen ja palauttamisen välisen ajan mukaan laskettu korko.

Sovellettava korkotaso on laskettava kansallisten säännösten mukaisesti ja se ei saa olla alhaisempi kuin kansallisten määrien takaisin perimisessä sovellettava korkotaso.

Jos aiheettomat maksut johtuvat toimivaltaisen viranomaisen tekemästä virheestä, korkoa ei peritä tai se peritään enintään summasta, jonka jäsenvaltio katsoo vastaavan aiheettomasti saatua hyötyä.

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) takuuosastosta maksettujen tukien tai palkkioiden osalta maksamisesta huolehtivien toimielimien on vähennettävä takaisin perityt määrät ja maksetut korot rahaston takuuosaston kustannuksista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta neuvoston asetuksen (ETY) N:o 595/91[1] 7 artiklan soveltamista.

2 Jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää, että palauttamisen sijasta edellä tarkoitettu määrä vähennetään kyseiselle tuottajalle sen päivän jälkeen, jolloin palauttamisesta on päätetty, suoritettavasta ensimmäisestä ennakosta tai maksusta. Korkoa ei peritä sen jälkeen, kun edunsaajalle on ilmoitettu aiheettomasta maksusta.

3 Jäsenvaltiot voivat jättää vaatimatta palautusta sellaisten määrien osalta, jotka ovat enintään 20 ecua tuottajaa ja kalenterivuotta kohti, jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään samanlaisissa tapauksissa vastaavista perimättä jättämistä koskevista säännöistä.

15 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavat lisätoimenpiteet. Niiden on autettava toisiaan tarvittaessa tässä asetuksessa säädettyjen tarkastusten toteuttamiseksi.

V OSASTO

YHTEISRAHOITUS

16 artikla

1 Jäsenvaltioiden on, ennen kunkin vuoden 31 päivää tammikuuta, ilmoitettava komissiolle aikeistaan käyttää tai olla käyttämättä hyväkseen asetuksen (ETY) N:o 3508/92 10 artiklassa säädettyä yhteisön yhteisrahoitusta sekä toimitettava komissiolle kyseisen kalenterivuoden kustannuksia koskeva yksityiskohtainen ennuste sekä hakemus ennakoiden maksamisesta ennen 31 päivää maaliskuuta. Vuoden 1993 osalta jäsenvaltioiden on tehtävä jälkimmäinen ilmoitus 31 päivään toukokuuta 1993 mennessä.

---

[1] EYVL N:o L 67, 14.3.1991, s. 11

2 Komissio tutkii ilmoitukset kolmen kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettujen ennusteiden vastaanottamisesta ja maksaa toimitettujen tietojen perusteella jäsenvaltiolle ennakon, joka vähennetään yhteisön rahoitusosuuden lopullisesta määrästä.

Komissio ilmoittaa tarvittaessa asianomaisille jäsenvaltioille kustannuksista, joita yhteisön rahoitus ei koske.

3 Kunkin jäsenvaltion on toimitettava kunkin vuoden 15 päivään toukokuuta mennessä komissiolle erittely edellisen vuoden kustannuksista.

4 Komissio tekee päätöksen yhteisön vastattavaksi tulevien kustannusten määrästä kuuden kuukauden kuluessa erittelyn vastaanottamisesta. Tämä määrä, josta on vähennetty 2 kohdassa tarkoitettu ennakko, maksetaan jäsenvaltioille.

5 Jos 2 kohdan nojalla maksettu ennakko on suurempi kuin yhteisön vastattavaksi tulevien kustannusten määrä, jäsenvaltion palautettava erotus joko vähentämällä maksettu ennakko seuraavan vuoden ennakosta tai palauttamalla kyseinen määrä.

6 Kun jäsenvaltio on, 1 kohdan mukaisesti, selvästi ilmoittanut komissiolle aikeestaan olla käyttämättä hyväkseen yhteisön yhteisrahoitusta, komissio jakaa käyttämättömät määrät asetuksen (ETY) N:o 3508/92 10 artiklassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti niiden jäsenvaltioiden kesken, jotka ovat ilmoittaneet aikovansa käyttää yhteisörahoitusta hyväkseen.

7 Jäsenvaltioiden on säilytettävä kaikki maksua koskevat asiakirjat sekä asetuksen (ETY) N:o 3508/92 10 artiklan soveltamisesta johtuvia kustannuksia koskevat todisteet kolme vuotta kyseisen tilikauden jälkeen.

VI OSASTO

SIIRTYMÄTOIMENPITEET

17 artikla

1 Jos tiettyjä yhdennetyn järjestelmän osia ei asetuksen (ETY) N:o 3508/92 13 artiklan nojalla vielä sovelleta, kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sellaisten hallinto- ja valvontatoimenpiteiden soveltamiseksi, jotka takaavat kyseisten tukien myöntämiselle säädettyjen edellytysten noudattamisen.

2 Yhdennetyn järjestelmän lopulliseen ja täydelliseen täytäntöönpanoon jäsenvaltioiden on ilmoitettava ennen kunkin vuoden 31 päivää tammikuuta komissiolle:

— 1 kohdan soveltamiseksi toteutetut toimenpiteet,

— suunnitelmansa yhdennetyn järjestelmän täytäntöön panemiseksi kyseisenä kalenterivuonna,

— edellisenä kalenterivuonna tapahtunut kehitys.

Vuonna 1993 jäsenvaltioiden on tehtävä tämä ilmoitus 31 päivään maaliskuuta 1993 mennessä.

Komissio voi pyytää jäsenvaltiolta tarkoituksenmukaisiksi arvioimiaan muutoksia edellä tarkoitettuihin toimenpiteisiin tai suunnitelmaan.

VII OSASTO

TIEDONANNOT

18 artikla

1 Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän asetuksen soveltamiseksi toteutetut kansalliset toimenpiteet.

2 Yhdennetyn järjestelmän yhteydessä perustettua tietokonepohjaista tietokantaa käytetään avuksi toimitettaessa niitä alakohtaisissa sääntelyissä määriteltyjä tietoja, joka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle.

VIII OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

19 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä helmikuuta 1993.

Uuhi- tai vuohipalkkion ja asetuksen (ETY) N:o 2328/91 19 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn tasaushyvitystä koskevan tuen osalta yhdennettyä järjestelmää sovelletaan kuitenkin vasta markkinointivuoden tai kalenterivuoden 1994 hakemuksista.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä joulukuuta 1992.

Komission puolesta

Ray MAC SHARRY

Komission jäsen

LIITE

Edellä 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu jako (prosentteina)

Belgia	2,3
Tanska	2,4
Saksa	10,1
Kreikka	8,7
Espanja	18,1
Ranska	14,6
Irlanti	4,5
Italia	20,1
Luxemburg	0,6
Alankomaat	3,0
Portugali	5,7
Yhdistynyt kuningaskunta	9,9